

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2014/2015**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK NIEMIECKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJN-P1**

MAJ 2015

Rozumienie ze sluchu**Zadanie 1.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
	1.2.		R
	1.3.		R
	1.4.		R
	1.5.		F

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
	2.2.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	E
	2.3.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A
	2.4.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	D

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	3.2.		C
	3.3.		C
	3.4.		A
	3.5.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C
	3.6.		B

Rozumienie tekstów pisanych**Zadanie 4.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	C
	4.2.		A
	4.3.		F
	4.4.		E

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A
	5.2.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	5.3.	3.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	6.2.		D
	6.3.		A
	6.4.		B
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	B

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi.	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	B
<i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.2.		D
	7.3.		A

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.2.		C
	8.3.		A
	8.4.		B
	8.5.		B

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.2.		C
	9.3.		B
	9.4.		C
	9.5.		C

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Od niedawna mieszkasz w Berlinie z dwójką młodych ludzi we wspólnym mieszkaniu. W e-mailu do kolegi z Niemiec:

- wyjaśnij, dlaczego taka forma zamieszkania Ci odpowiada
- opisz swoich współlokatorów
- przedstaw podział Waszych obowiązków związanych z prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego
- zrelacjonuj imprezę, którą ostatnio razem zorganizowaliście.

Wymagania ogólne

- I. *Znajomość środków językowych.*
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].
- III. *Tworzenie wypowiedzi.*
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.
- IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*
Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*
- 5.1. *Zdający opisuje ludzi [...] i czynności.*
- 5.4. *Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.*
- 5.5. *Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.*
- 7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **opisz swoich współlokatorów**
Claudia und Sebastian sind sympathisch. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np.
Claudia und Sebastian sind sympathisch und intelligent. (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - **wyjaśnij, dlaczego taka forma zamieszkania Ci odpowiada**
Ich bin nicht allein, es ist billiger und wir essen zusammen zu Abend.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
Wir helfen einander, z.B. bei den Hausaufgaben. Samstags kochen wir auch zusammen Abendessen. (informacja o pomocy, rozbudowana o jej rodzaj, oraz informacja o gotowaniu, rozbudowana o nazwę posiłku)
Wir helfen uns regelmäßig, nach dem Unterricht machen wir zusammen Hausaufgaben. (informacja o pomocy, rozbudowana o jej rodzaj i określenie czasu).

5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, to należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *aufräumen*, *sauber machen* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **opisz swoich współlokatorów**
Meine Mitbewohner sind immer zufrieden und glücklich.
 - **wyjaśnij, dlaczego taka forma zamieszkania Ci odpowiada**
Das Zusammenwohnen ist interessant und langweilig.
8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażen odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
 - **opisz swoich współlokatorów**
Meine Mitbewohner sind sympathisch, intelligent und humorvoll.
 - **zrelacjonuj imprezę, którą ostatnio razem zorganizowaliście**
Auf unserer letzten Party gab es Tanzen, Singen und gutes Essen.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo*, *dość*, *trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
 - **wyjaśnij, dlaczego taka forma zamieszkania Ci odpowiada**
 - **opisz swoich współlokatorów**
Meine Mitbewohner sind immer sympathisch. (realizacja tylko jednego z dwóch powyższych podpunktów)
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. realizując podpunkt o podziale obowiązków związanych z prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego pisze: *Wir gehen in den Supermarkt.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.
- **zrelacjonuj imprezę, którą ostatnio razem zorganizowaliście**
Der wichtigste Punkt der Party ist die Torte, weil sie allen Leuten schmeckt.
 (podpunkt nieujęty w pracy; zdający realizując polecenie używa czasu teraźniejszego, nie ma żadnej informacji, że opisywane wydarzenie miało miejsce w czasie wymaganym do realizacji danego podpunktu) (nie odniósł się)
Der wichtigste Punkt der Party gestern ist die Torte, weil sie allen Leuten schmeckt.
 (zdający realizując polecenie używa czasu teraźniejszego, ale jest w pracy informacja, że opisywane wydarzenie miało miejsce w czasie wymaganym do realizacji danego podpunktu; zdający zastosował okolicznik czasu (*gestern*) wskazujący na przeszłość) (odniósł się)
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej.
- **opisz swoich współlokatorów**
Ich weiß nicht, wie meine Mitbewohner aussehen. (nie odniósł się)
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
- **wyjaśnij, dlaczego taka forma zamieszkania Ci odpowiada**
Gemeinsames Wohnen gefällt mir, weil ich przyzwyczailem sie an die Leute.
 (nie odniósł się).
 - **opisz swoich współlokatorów**
Meine Mitbewohner sind immer pomocni. (nie odniósł się)
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
- **wyjaśnij, dlaczego taka forma zamieszkania Ci odpowiada**
Gemeinsames Wohnen gefällt mir, weil das naaprawde viele Vorteile hat. (odniósł się)
 - **przedstaw podział Waszych obowiązków związanych z prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego**
Wir räumen regularnie auf, jeder hat seinen Dienst. (odniósł się)

Zadanie 10.

Od niedawna mieszkasz w Berlinie z dwójką młodych ludzi we wspólnym mieszkaniu. W e-mailu do kolegi z Niemiec:

- wyjaśnij, dlaczego taka forma zamieszkania Ci odpowiada
- opisz swoich współlokatorów
- przedstaw podział Waszych obowiązków związanych z prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego
- zrelacjonuj imprezę, którą ostatnio razem zorganizowaliście.

Hallo Peter,

seit einem Monat bin ich in Berlin. Ich habe zusammen mit zwei Freunden eine Wohnung gemietet.

<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnij, dlaczego taka forma zamieszkania Ci odpowiada 		
5.5. Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie [...].		
<p>Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do co najmniej jednej zalety zamieszkiwania we wspólnym mieszkaniu, np.</p> <ul style="list-style-type: none"> • informuje o zaletach/korzyściach wynikających z zamieszkiwania z dwójką młodych ludzi we wspólnym mieszkaniu, np. <i>Das Wohnen mit meinen Kollegen macht viel Spaß. Das Wohnen mit anderen Kollegen entspricht mir, denn es ist dadurch billiger für mich.</i> LUB • informuje o upodobaniach wyjaśniających powód zamieszkiwania z dwójką młodych ludzi we wspólnym mieszkaniu, np. <i>Ich wohne sehr gern mit jungen Leuten.</i> <p>Akceptowane są też komunikatywne odpowiedzi, w których zdający pisze o negatywnych cechach współlokatorów/współlokatora, które nie przeszkadzają zdającemu, np. <i>Mein Mitbewohner schnarcht, aber das gefällt mir sogar.</i></p> <p>Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający pisze, że taka forma zamieszkania odpowiada osobie trzeciej (bez odniesienia do siebie), np. <i>Peter findet das Zusammenwohnen gut.</i></p>		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Das war eine gute Entscheidung.</p> <p>Das Zusammenwohnen passt mir.</p>	<p>Zusammen bezahlen wir viel weniger.</p> <p>Das Zusammenwohnen hat viele Vorteile.</p>	<p>Wir kaufen zusammen ein, kochen und räumen auf.</p> <p>Das war eine gute Entscheidung, denn Leben mit zwei Personen ist billiger. Ich freue mich, dass ich nicht allein bin.</p> <p>Das sind Robert und Steffen aus meiner Schule. Ich mag sie sehr. Sie helfen mir.</p>

• opisz swoich współlokatorów		
5.1. Zdający opisuje ludzi [...]		
<p>Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do swoich współlokatorów / swojego współlokatora, np.</p> <ul style="list-style-type: none"> • opisuje ich wygląd, np. <i>Claudia und Sebastian sehen jung aus. / Sie sind klein. / Peter trägt Brille.</i> LUB • przedstawia ich cechy charakteru, np. <i>Claudia und Sebastian sind hilfsbereit.</i> LUB • informuje o ich pochodzeniu, wykształceniu, rodzinach, zainteresowaniach/nawykach/skłonnościach/zdolnościach, np. <i>Claudia kann Klavier spielen und Sebastian macht viel Sport.</i> <p>Nie jest akceptowana odpowiedź, w której zdający odnosi się do swoich współlokatorów, ale nie opisuje ich, np.</p> <ul style="list-style-type: none"> • wymienia wyłącznie ich imiona • opisuje okoliczności poznania współlokatorów. 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Ich wohne mit Anna.</p> <p>Meine Mitbewohner heißen Claudia und Sebastian.</p> <p>Wir haben uns im Gebirge kennengelernt.</p>	<p>Andrea und Thomas sind intelligent.</p> <p>Monika und Klaus gehen spät schlafen.</p> <p>Sie sind sehr beschäftigt, sie machen viel Sport.</p>	<p>Ich wohne mit zwei Jungen: Markus und Steffen. Markus studiert Medizin. Steffen arbeitet als Mechaniker.</p> <p>Andreas ist sehr sportlich und hat viele Trainings. Rolf geht oft in Konzerte.</p> <p>Paul und Robert sind 18. Beide spielen Gitarre und ihre Eltern sind Musiker.</p>

- **przedstaw podział Waszych obowiązków związanych z prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego**

7.2 Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

5.1. Zdający opisuje [...] czynności.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do podziału obowiązków związanych z prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego, np.

- informuje o obowiązkach z podziałem na poszczególne osoby, np. *Claudia macht immer Essen und ich bringe jeden Tag Müll weg.* LUB
- odnosi się do obowiązków współlokatorów, uwzględniając harmonogram przydzielonych prac, np. *Claudia kocht von Montag bis Donnerstag und ich koche am Wochenende.*

Akceptowana jest też odpowiedź, w której zdający wyjaśnia, że wszystkie obowiązki związane z prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego wykonywane są przez nich razem lub przez jedną osobę.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Wir haben keine Probleme damit, wer was macht. Unsere Pflichten finde ich in Ordnung. Peter hat gestern Brot gekauft.	Wir räumen auf. Das machen wir zusammen. Jeder hat seine Aufgaben. Ich mache immer Frühstück. Wenn es um mich geht, mache ich immer mein Zimmer sauber.	Jeder von uns hat seine Pflichten. Peter macht Frühstück, Andreas Abendessen und ich bringe den Müll weg. Wir räumen regelmäßig auf, jeder an einem anderen Tag.

• zrelacjonuj imprezę, którą ostatnio razem zorganizowaliście		
5.4. Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości		
<p>Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający relacjonuje imprezę, np.</p> <ul style="list-style-type: none"> informuje o przebiegu imprezy, np. <i>Am Anfang haben wir gegessen, dann getanzt.</i> informuje o czasie, miejscu, uczestnikach imprezy, np. <i>Die Party begann um 19 Uhr und endete um 24 Uhr. Viele Stunden haben wir uns gut unterhalten.</i> <p>Akceptowana jest też odpowiedź, w której zdający odnosi się do zdarzeń, mających miejsce bezpośrednio przed i/lub po zakończeniu imprezy, np. <i>Kurz vor der Party haben wir Essen gemacht.</i></p> <p>Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie podaje żadnej informacji o przebiegu imprezy, np. wyraża w pracy tylko opinię/ocenę dot. imprezy.</p>		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Die Party ist eine gute Sache.</p> <p>Ich habe eine Party organisiert.</p> <p>Ich gehe oft auf Partys.</p>	<p>Auf unserer Party gab es Tanzen und Singen.</p> <p>Unsere letzte Party bestand aus vielen Attraktionen.</p> <p>Die Party begann um 20 Uhr.</p>	<p>Unsere Party bestand aus Tanzen und Spielen. Am Ende haben wir eine Torte gegessen.</p> <p>Am Anfang wurden die Gäste begrüßt, dann hat jeder gemacht, was er wollte.</p> <p>Zuerst haben wir unsere Gäste begrüßt, dann haben viel geredet, getanzt und gesungen.</p>

Przykłady podane w powyższych tabelach zaczerpnięto z prac zdających.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Uwagi dodatkowe

- W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
- Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Hallo Peter,
seit einem Monat bin ich in Berlin. Ich habe zusammen mit zwei Freunden eine Wohnung gemietet. Er studiert in Berlin. / Mein Freund hat eine Wohnung und ich kann bei ihm wohnen.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane.
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny).
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst.
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
- Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
- Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
- Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
- Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.

7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none"> • brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none"> • liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none"> • liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	<i>Marek <u>lubić</u> czekoladę.</i>
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	<i>Marek √ czekoladę.</i>
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	<i>Słońce <u>gżeje</u>.</i>
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	<i>Słońce <u>gzać</u> w lecie.</i>
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	<i>Założyłem kurtkę, <u>bo było goraco</u>.</i>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane na marginesie „pionową falą”.

UWAGI DODATKOWE

1. Wypowiedź nie podlega ocenie (egzaminator przyznaje 0 punktów we wszystkich kryteriach), jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów, ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *gn8 (Gute Nacht)*, *LG (Liebe Grüße)*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *Film*, *Zeitschrift*, np. *der Film „M jak miłość”*, *die Zeitschrift „Świat Dysku”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ich lese Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.

11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *zu Hause* (2 słowa), *für die Arbeit* (3 słowa), *10 Januar 2012* (3 słowa), *1780* (1 słowo), *dreihundertsiebenundzwanzig* (1 słowo).
2. Formy skrócone (*geht's*, *gibt's* itd.) liczone są jako jedno słowo.
3. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem, np. *Rock-Hits*, *Wegwerf-Gesellschaft*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*,
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
4. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *das XX. Jahrhundert* = 3 słowa.
5. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
6. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
7. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu np. *Ich lese Neue Horyzonty.* – 4 słowa.